

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/105/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010113
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620010113.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2022 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

D. J.,

nar. X.X.XXXX v B., M. republika, trvale bytom P. F. R., prechodne bytom P. XXX, na verejnom zasadnutí neprítomného (neospravedlneného),

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/43/2020 zo dňa 16.9.2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný D. J. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., pretože: hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí mal. A. J., nar. XX.XX.XXXX a mal. F. J., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2016 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.05.2016 prispievať na výživu svojho syna mal. A. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 30 € mesačne a svojej dcéry mal. F. J., nar. XX.XX.XXXX sumou 40 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2019 bola s účinnosťou od 01.05.2018 zvýšená jeho vyživovacia povinnosť k synovi mal. I. nar. XX.XX.XXXX zo sumy 30 € mesačne na sumu 65 € mesačne a k dcére mal. F. J., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 40 € mesačne na sumu 85 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., plneniu tejto povinnosti sa v P. F. R., P. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tým, že hoci je od 27.01.2016 doposiaľ živnostníkom a z výkonu tejto živnosti nemal v roku 2018 dostatočný príjem, živnosť neukončil a nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v rokoch 2019 a 2020 mal z výkonu živnosti dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto vyživovaciu povinnosť si napriek tomu pravidelne neplnil, v období od 07.03.2019 do 08.04.2019 pracoval tiež u jedného zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorú však zamestnávateľ ukončil z dôvodu jeho absencií a zlých pracovných návykov, pričom na výživnom na svoje deti mal. A. J. a mal. F. J. uhradil v mesiaci máj 2018 sumu 40 €, v mesiaci júl 2018 sumu 200 €, v mesiaci september 2018 sumu 200 €, v mesiaci október 2018 sumu 100 €, v mesiaci december 2018 sumu 90 €, v mesiaci január 2019 sumu 90 €, v mesiaci február 2019 sumu 90 €, v mesiaci marec 2019 sumu 100 € a v mesiaci apríl 2019 sumu 100 €, čím

na výživnom na svoje deti mal. A. J. a mal. F. J. zostal dlhovať matke svojich detí D. E. za obdobie od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil sumu vo výške 4.300 €.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. bola obžalovanému uložená aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe oprávnenej D. E. zameškané výživné v sume 4.300 €.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré proti výroku o treste v neprospech obžalovaného zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne odvolanie písomne odôvodnil prokurátor. Uložený trest považuje prokurátor za neprimerane mierny, vzhľadom k osobe obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia, z ktorých síce má dve zahladené, avšak z výkonu trestu odňatia slobody pri treťom odsúdení bol podmienene prepustený dňa 16.11.2016. Prokurátor tiež poukázal na uložené ochranné protialkoholické liečenie, ktoré bolo obžalovanému súdom uložené, pričom tento bol aj v poslednej dobe opakovane postihnutý za spáchanie viacerých závažných priestupkov. Pokiaľ aj obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine, toto urobil pod ťarchou zhromaždených dôkazov a vidiny uloženia čo možno najpriaznivejšieho trestu. Prokurátor namietal nielen podmienene odklad výkonu trestu odňatia slobody, ale aj jeho výmeru, ktorá je príliš mierna. Prokurátor vyslovil názor, že v prejednávanej príhode len výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody bude spĺňať kritéria individuálnej a generálnej prevencie a zároveň bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť. Verejné zasadnutie sa pritom pri splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku v rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali dovolanie podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Aj keď výrok o vine nebol odvolaním prokurátorky osobitne napadnutý, senát odvolacieho súdu preskúmal z hľadísk uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj tento výrok. Tu je potrebné uviesť, že aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásenie o svojej vine, vrátane ľútosti nad spáchaním trestnej činnosti, súd prvého stupňa v záujme náležitého a úplného zistenia skutkového stavu (najmä z pohľadu doby neplatenia výživného a sumy zameškaného výživného), toto vyhlásenie neprijal. Na hlavnom pojednávaní pritom boli vykonané dôkazy, ktoré zistený skutkový stav v rozsudku súdu prvého stupňa preukazujú bez akýchkoľvek pochybností. Senát odvolacieho súdu sa pritom stotožnil aj s použitou právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako vyššie uvedeného prečinu, vrátane závažnejšieho spôsobu konania - § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. - dlhší čas.

Ďalej k odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je síce faktom, že odsúdený naplnil znaky vyššie uvedeného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., pričom suma zameškaného výživného je pomerne vysoká. Súčasne je však potrebné uviesť, že z konania obžalovaného nevyplýva absolútna neochota plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k svojim dvom maloletým deťom, keď zo 40 mesiacov určeného obdobia (od 1.5.2018 do 16.9.2021) neplatenia výživného, toto v 9 prípadoch (uvedených v skutkovej vete rozsudku) uhradil naposledy v apríli 2019. Z tohto dôvodu sa potom senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že je možné dosiahnuť platenie výživného obžalovaným na slobode pod „tlakom“

uloženého trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený. Tu senát odvolacieho súdu vychádzal aj z ustálenej súdnej praxe, keď účelom trestných stíhaní páchatel'ov za trestný čin zanedbania povinnej výživy je dosiahnuť primárne toho, aby bolo zaplatené dlžné výživné a nie trestanie páchatel'a. Pre tento názor svedčí napr. aj ustanovenie Trestného zákona o účinnej ľútosti, keď podľa § 86 ods. 1 písm. a) trestnosť trestného činu podľa § 207 Tr. zák. zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z tohto pohľadu senát odvolacieho súdu skúmal, či trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane mierny tak, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z tohto dôvodu mohol zrušiť výrok o uloženom treste v rozsudku súdu prvého stupňa. Je síce možné čiastočne prisvedčiť odvolaniu prokurátorky v tom, že uložená výmera trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby je skôr mierna, než prísna. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný časť výživného hradil, nejde o neprimeranú prísnosť. Tu poukazuje senát odvolacieho súdu aj na okolnosť, že vzhľadom na vyrovnaný pomer pohľadujúcich a príťažujúcich okolnosti nemusel súd prvého stupňa zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zák.

Taktiež pokiaľ ide o povolenie podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, senát odvolacieho súdu nezistil Trestným poriadkom (pozri vyššie) vyžadovanú neprimeranú miernosť trestu. Práve naopak vyššie uvedený záujem na zaplatení dlžného výživného a samozrejme aj na platení bežného výživného, môže byť úspešne naplnený aj tým, že obžalovanému ako podmienka pre nenariadenie výkonu trestu odňatia slobody bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné. K tomu senát odvolacieho súdu dodáva, že okrem splnenia tejto povinnosti bude podmienkou na eventuálne rozhodnutie o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe aj to, či bude platiť v skúšobnej dobe aj bežné výživné. Z tohto pohľadu potom ani prokurátorom uvádzané protialkoholické liečenie obžalovaného ani poukázanie na spáchané priestupky nepovažoval odvolací súd za tak významné, že by tieto museli byť dôvodom pre rozhodnutie o nepodmiennečnosti uloženého trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Úplne na záver je potrebné dodať, že vo veci konajúce súdy svojimi rozhodnutiami o treste dali obžalovanému možnosť v skúšobnej dobe preukázať, že jeho slová „o úprimnej ľútosti“ dokáže premietnuť do ďalšieho plnenia svojej vyživovacej povinnosti, čím preukáže, že uložený výchovný trest je na jeho prevýchovu dostačujúci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.